

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Rainerio Abbati Et Conventui S. Petri Eugubini.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

TVRONEN. ARCHIEPISCOPO. RAINERIO ABBATI ET
Conventui S. Petri Eugubini.

Epist. 77.
Quod Archiepiscopus suffraganeorum (suo-
rum) consecra-
tione potest
committere.
Cap. Sed se-
dm. De officio
ordinarij.
Vide infra epist.
184. hujus li-
bri.

Quod sedem apostolicam consulis super his quæ dubia tibi existunt, gratam gerimus & acceptum, & tua exinde fraternitas videtur merito commendanda, cum lex divinæ constitutionis eandem sedem totius posuerit orbis terrarum magistram, ut quicquid dubitatur ab aliquo, ab ea tandem ejusdem ratio requiratur. Nos siquidem decrevisse providè consulendos, utrum si forte aliqua infirmitate vel alia causa justa detentus, aliquem suffraganeorum tuorum consecrare non posses, alicui coëpiscoporum tuorum vices tuas licitum committere tibi esset, & utrum electus, qui pro consecratione instaret, ab eo, cui vices tuas taliter commisisses, deberet licite consecrari. In quo tale damus tuæ consultationi responsum, quod in tali articulo constituto & tuas vices, ut dictum est, committere tibi licet, & consecrandus debet munus consecrationis ab eo recipere cui eas duxeris committendas; dummodo catholicus habeatur, & impedimentum ex subtractione gratiæ sedis apostolicæ non obsistat. Datum Laterani XVI. Kal. Iunij.

EPISCOPO CIVITATIS
Castellanæ.

Epist. 78.
Vt civitas Castellana ab interdicti sententia liberetur.

Accedentes nuper ad præsentiam nostram dilecti filij P. Quintavall. de Conersan, & M. Aldebr. ex parte populi civitatis Castellanae, electioni factæ de nobili viro B. de Fordevolie, quem sine conscientia nostra elegerant in rectorem, publicè renuntiare, sicut in mandatis receperant, curaverunt; & idem B. nostro super hoc jurans stare mandato, ei nihilominus renuntiare curavit. Vnde suppliciter postularunt ut cessante causa pro qua subjecta erat civitas interdicto, & effectus de medio tolleretur, divinis officiis eidem populo restitutis. Nos ergo prædictorum civium justis postulationibus annuentes, fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus quatenus & interdictum denunties relaxarum, & in civitate ipsa, fretus auctoritate nostra, divina liberè facias officia celebrari. Datum Laterani IV. Kal. Iunij.

✠

Cum olim essemus apud Perusium constituti, tu, fili Abbas, ad nostram præsentiam accessisti, privilegium bonæ memoriæ Lucij Papæ prædecessoris nostri nobis humiliter repræsentans, & postulans illud suppliciter innovari, quod propter contradictionem venerabilis fratris nostri Marci Eugubini Episcopi, qui tunc temporis supervenit, assentis hoc in suum præjudicium redundare, non fuit effectui mancipatum. Cumque alter vestrum de altero in nostro auditorio quereretur, venerabili fratri nostro Assinati Episcopo causam sub ea forma commisimus audiendam, ut vos & jamdictum Episcopum curaret ad concordiam revocare, alioquin audiret utrinque proposita, & omnia in scriptis redigens, nobis processum negotij fideliter refereret. Qui cum indulta vobis à sede apostolica privilegia inspexisset, intellecto quod monasterium vestrum ad Romanam Ecclesiam specialiter pertineret, in causa non duxit ulterius, sicut accepimus, procedendum. Consequenter verò ad venerabilem fratrem nostrum Callen. Episcopum & dilectum filium Ar. Abbatem sanctæ Mariæ Vallis pontis ad postulationem præfati Episcopi Eugubini literæ nostræ fuerunt super mutuis quæstionibus destinatæ. Sed quia pendente judicio, Iohannes monachus privilegia, chartas alias, & thesaurum monasterij vestri rapuit, te, Abbas, ad nostram oportuit præsentiam iterum laborare: ubi literas impetraisti, quod per excommunicationis sententiam, qui de amissione privilegij scirent aliquid, cogentur dicere veritatem. Sed quoniam neque sic amissa potuisti privilegia reperire, ad nos denuo es reversus. Te igitur cum testibus tuis & præfati Episcopi Eugubini procuratoribus in nostra præsentia constitutis, dilecto filio nostro Pand. basilicæ duodecim Apostolorum Presbytero Cardinali dedimus in mandatis ut super amissione ac tenore privilegiorum testes reciperet diligenter, quos duceres producendos. Qui mandati nostri diligens executor, præsentibus præfatis procuratoribus, fideliter redigit in scriptis depositiones decem testium juratorum: quorum depositionibus publicatis, jamdicti procuratores ad

Epist. 79.
De confirmatione privilegiorum.
Cap. Cum olim. De Privileg. & in dng. Exat nuntium infra epist. 186. hujus libri.

producendos testes Episcopi, per quos inductos à parte adversa repellerent, inducias postularunt: quas præfixo termino peremptorio sub eo tenore illis duximus concedendas, ut apud apostolicam sedem probarent quæ vellent, ubi onus probationis pars altera subiisset. Ceterum quoniam infra datum terminum & receptum in producendis testibus defecerunt, nos tam per depositiones testium quam per assertiones quorundam fratrum nostrorum liquidò cognoscentes talem dicti privilegij fuisse tenorem, quòd videlicet ipsum cœnobium nullo mediante ad Rom. Eccl. pertineret, & quòd non liceret alicui Episcopo eidem monasterio & ejus Ecclesiis excommunicationem indicere, ut fratres illic Domino servientes, ab omnium potestate liberi, Ecclesiæ Rom. libertatis gratia potirentur, & quòd nulla in eo mentio diocesani Episcopi habebatur; illud etiam nihilominus attendentes, quòd, sicut ex dictis quorundam testium intelleximus evidenter, & plerique de nostris fratribus tempore illo præsentibus recolebant, cum tu, fili Abbas, tempore bonæ memoriæ Celestini Papæ prædecessoris nostri ad ipsius præsentiam accessisses, ipse inspectis Ecclesiæ tuæ privilegijs, te, licet excommunicatus ab Eugubino Episcopo dicereris, tanquam non ligatum admisit ad osculum, (quod præsumitur non fecisse, nisi monasterium vestrum cognovisset ad Rom. Ecclesiam specialiter pertinere) de communi fratrum nostrorum consilio pronuntiantium decernimus privilegium illud bonæ memoriæ Lucij Papæ prædecessoris nostri, quod sine omni reprehensione bullæ, chartæ, vel literæ apparebat, quando fuit nobis ostensum, illius fuisse tenoris, cujus per depositiones testium & assertiones fratrum nostrorum præmissimus extitisse. Decernimus ergo &c. nostræ pronuntiationis &c. Datum Laterani II. Kal. Iunij.

*ABBATI DE FIRMITATE,
G. & F. Archidiaconis Cabilonensibus.*

*Epist. 80.
Committitur
ipsis cognitio
causæ inter Ec-
clesiam Eduen-
sem & mona-
sterium Bal-
mense.
Exat rursus
infra epist. 287.*

EXpositam nobis Eduen. Ecclesiæ accepimus quæstionem, quòd cum causam quæ inter eam & Balmen. monasterium vertebatur super terris & Ecclesijs in valle Polliniaci constitutis, fel. record. Celestinus Papa prædecessor noster venerab. fratri nostro Cabilonen-

Episcopo & dilecto filio B. quondam Abbati de Firmitate commisisset sine debito terminandam, monachi Balmen. ab ipsis iudicibus appellarunt. Ille verò qui Abbas ejusdem monasterij dicebatur, se simulans ad prosequendam appellationem accedere, semel tantum apostolico se conspectui præsentavit, & sic illicentius recessit, de appellatione interposito nullam faciens mentionem. Cùmque post paucos dies Ecclesiæ Eduen. nuncius pro appellatione prosequenda transmissus, fuisset apud sedem apostolicam diutius commoratus, idem prædecessor noster monachos antedictos peremptoriè citavit, per literas suas eis sub pœna excommunicationis injungens ut ille qui se gerebat Abbatem, cum aliquibus ejusdem monasterij monachis in festo beati Lucæ jam secundò præterito ad ejus præsentiam accederent sufficienter instructi Eduen. Ecclesiæ plenariè respondere, & satisfacere sedi apostolicæ de contemptu. Ipsi verò licet juxta quod eis injunctum fuerat non venissent, quidam tamen monachorum ad Rom. Ecclesiam accesserunt, quos nuncius Eduen. Ecclesiæ apud apostolicam sedem inuenit: sed de suo negotio diffidentes, ante causæ cognitionem, ut magis Eduen. aggravarent Ecclesiam, recesserunt, ad venerabilem fratrem nostrum Bellicen. Episcopum & dilectos filios Abbatem de Balerna & Priorem Boniloci per suppressionem veritatis, ignorante præfato nuncio Eduen. Ecclesiæ, litteras, ut dicitur, reportantes. Postmodum autem cum jamdicto nuncio Eduen. se quidam Balmen. monachus objecisset, & ne posset obtinere litteras impediret, eis dilectos filios I. tt. sancti Stephani in Cœlio monte Presbyterum & G. sancti Adriani Diaconum Cardinales concessimus auditores: in quorum præsentia cum super causa illa fuisset aliquandiu litigatum, & eis scripta & allegationes ab utraque partium assignatæ, monachus ipse illicentius recessit, & noluit sententiam expectare. Quæ omnia cum ad nostram audientiam pervenissent, nolentes aliquem de fraude sua commoditatem reportare, ven. fratri nostro Episcopo & dilecto filio Decano Matisconen. per scripta nostra mandavimus ut convocatis ad præsentiam suam partibus, si eis constaret Eduen. Ecclesiam prædictis terris & Ecclesijs à præfatis